

fuga din mreaja lunii

Dorurot

Rotariu Vasile Dorel - Fuga din mreaja lunii

Pe tronul nopții, tu, crăiasă,
Resfiri pe lume-nfiorând,
Voalul rochiei de mireasă,
Oglindă-n mare căutând.

Și ai văzut că-ți șade bine.
Din pieptul nopții, cu nesaț,
Tu bați din nou în geam la mine
Ca zmea, vise să înalț.

Și-mi faci din inimă vioară,
Cu-mbrățișarea-ți de cleștar.
Dureri uitate spini presară,
Iubiri pierdute reapar.

Dureri și vise și iubire
S-or strânge, însă, în foc tare.
Să nu mai bați la geam la mine,
Căci m-am pierdut în Carul Mare.

Mi-aduc aminte c-am trimis
Toate durerile din zi,
Spre largul cerului deschis
Și înroșit de noi, cei vii.

Pe orizontul roș, tivit,
Ca secera călătoreai,
Și tot necazul suferit,
Mai tare Tu îl adînceai.

Cât nu credeai, am suferit
Neliniștea din pânza ta.
Degeaba-n geam ai răsărit,
Căci am fugit pe-o altă stea...